

Lyciorys.

16

Urodziłem się 6 grudnia 1921 roku w Lęborku pow. turye woj. cichanowski. Szkołę podstawową ukończyłem w Lęborku w 1935 roku. Po ukończeniu szkoły podstawowej podjąłem naukę w zawodzie stolarskim.

W 1938 r. zdałem egzamin o otrzymaniu dyplomu celnika. Od stycznia 1938 roku należałem do wojskowej organizacji, Ochotnicze Przystosowanie Wojskowe O.P.W. W czasie kampanii wrześniowej w 1939 roku brałem czynny udział w obronie murów państwowego. W marcu 1943 roku wstąpiłem do konspiracyjnej organizacji „Narodowe Siły Zbrojne”. W czerwcu 1944 roku Narodowe Siły Zbrojne podparłytkową się „Armią Krajową”. Upadek Powstania Warszawskiego, wkroczenie Armii Radzieckiej, komplikują dalszą działalność w terenie kraju.

W 1946 roku zawarłem związek małżeński z Heleną Wróblewską z córką Władysława Wróblewskiego. Aktywnego działacza o niepodległe Państwo Polskie. Otworzyłem zakład gastronomiczny w Raciborzu. Wznawiam działalność polityczną. Nawiązuje kontakt z organizacją R.O.A.K. i N.S.Z. W zakładzie gastronomicznym, jak również w mieszkaniu odbywają się spotkania organizacyjne. Przechowywane są wiadomości związane z działalnością tej organizacji. t.2. (skrytka kontaktowa)

W wrześniu 1948 roku Urząd Bezpieczeństwa przeprowadza pacyfikację północnych powiatów, Płoński, Sierpecki, Płocki i okolicznych, wpada na trop naszej organizacji, są akcje zbrojne.

W moim mieszkaniu i w zakładzie Urząd Bezpieczeństwa przeprowadza dokładną rewizję. Jestem aresztowany, przewieziony do urzędu Bezpieczeństwa w Płońsku.

Następne śledztwo (a raczej tortury) odbyły się w Urzędzie Bezpieczeństwa, a następnie w więzieniu w Płońsku.

Po kilku tygodniach zostałem przewieziony do więzienia Warszawa-Praga przy ul. Ratuszowa. Śledztwo trwało ponad dwa lata.

W styczniu 1950 roku odbył się proces zbiorowy. Oskarżony H. Gosik, Kwiatkowski i Derkus skazani na karę śmierci (wyrok wykonany).

Zaknewski z. na 15 lat, Ciachowski Pniński i Ja Felczak na 10 lat więzienia. Wyrok prawomocny nie przysługująca apelacja.

Po wyroku „karę” odbywałem w więzieniach w Rawiczu, i Felcu Kłotawy.

W 1953 roku w Warszawie zostałem warunkowo zwolniony. Po wielu trudnościach, zostałem przyjęty do pracy w Fabryce Samochodowych Osobowych w Warszawie,

w charakterze stolarni-modelarza w 7 grupie bez awansu.

1968 roku z miernym miejscem pracy. Po dłuższym czasie w zakładach meblowych, 1986 roku przeszedłem na emeryturę.

Swoje dzieci; syn uł. w 1947 roku, córka uł. 1958 roku.

Warszawa dn. 17 maja 1993 r.

Ryszard Felczak,